

Samenvattend vind ik schimmelwering in ons klimaat van primaire betekenis. Dat we de verzamelingen moeten droog houden spreekt eigenlijk vanzelf, maar juist om in ongunstige omstandigheden een en ander zo goed mogelijk te behouden acht ik het bovenstaande van belang.

Bilthoven, Bilderdijkstraan 69, 1 Januari 1953.

Het drooghouden van insecten. In aansluiting op mijn mededeling in Ent. Ber. 14: 115 en de opmerking van de Heer GERRIS in Ent. Ber. 14: 223 nog het volgende. Het calciumchloride wordt het best in de dozen geplaatst in kleine glazen schaaltes, zg. indampschaaltes, verkrijgbaar in zaken van laboratoriumartikelen, omdat het in een zeer vochtige atmosfeer vervloeit. Het is dan uitgewerkt.

Bij proefnemingen in het laboratorium is mij gebleken, dat Ca Cl_2 zeer snel werkt in tegenstelling tot ongebluste kalk. Tevens is mij opgevallen, dat vervetten tot een minimum beperkt blijft. Insectendozen, die goed er mee gedroogd zijn en goed sluiten, gebruiken daarna in een normale atmosfeer 4 à 5 gram in 3 maanden. Aangezien het in verschillende kwaliteiten voorkomt, wijs ik er op, dat het door de Fa. G. F. PETERS, Keizersgracht 458, Amsterdam-C., geleverde waterrij calciumchloride het beste bevat. Het wordt nl. onder analyse-attest geleverd, zodat het geen ongewenste bijmengsels kan bevatten.

W. H. SOUTENDIJK, Burg. Tutein Noltheniuslaan 41, Apeldoorn.

Araschnia levana L. In de Ent. Ber. zijn de laatste tijd verschillende opgaven van waarnemingen over deze soort gepubliceerd.

Ik kan uit mijn omgeving (Helmond) over 1952 het volgende mededelen. Op 8 Mei ving ik een afgevlogen exemplaar hier in de tuin. Op 3 Juni vond ik verscheidene klitten van rupsen op hop! Ze werden verder grootgebracht met brandnetel. Tussen 3 en 10 Juli leverden ze een dertigtal *prorsa*'s. Ook buiten was *prorsa* hier dit jaar geweldig talrijk.

Br. VIRGILIUS, Molenstraat 160, Helmond.

Het eierleggen van Hipparchia semele L. Dit jaar heb ik het eierleggen van *Hipparchia semele* L. gadeslagen. Het is me daarbij opgevallen, dat deze vlinder de eieren soms zomaar afzet ver van ieder grassprietje af. Soms legde het ♀ de eieren op dorre dennennaalden, die op het zandpad lagen. Hoe de rupsjes hun voedsel dan vinden is me een raadsel, temeer omdat ik niet kon waarnemen, dat de uitgekomen rupsjes erg veel moeite deden om voedsel te zoeken. Ze kwamen nogal erg onregelmatig uit, en hebben weinig gegeten voordat de winter begon. Ik ben benieuwd, of ze in het voorjaar weer te voorschijn komen.

N. W. ELFFERICH, Mathenesserdijk 101a, Rotterdam-W.

[Eventuele *semele*-kwekers mogen er wel rekening mee houden, dat de rupsen 's winters door eten, behalve als het al te koud is. Zij moeten dus op een grassoort gekweekt worden, die ook in de wintermaanden groen blijft. Dit geldt trouwens voor vrijwel alle overwinterende rupsen van Satyriden. — LPK.]